

บทนำ

เขากำลังมองเธอ

นัยน์ตาทำตามติดเธอตลอด ช่างแสดงตัวตนชัดเจน
จนเธอรู้สึกเหมือนนิ้วหยาบกร้านของเขากำลังไถลนอยอยู่บน
ใบหน้าและส่วนเว้าโค้งที่ซ่อนอยู่ภายใต้ชุดผ้าไหม จากนั้น
ค่อยๆ เลื่อนลงไปยังกระโปรงหนังสีครีม เรียวขานวลเนียน
รวมทั้งร่องเท้าส้นสูงสามนิ้วแบบที่มีสายพันข้อเท้าและ
ประดับคริสตัล

นัยน์ตาตำคู้้นทอแววชื่นชมแบบที่ผู้ชายใช้มอง
ผู้หญิง

ทันทีที่ก้าวเข้ามาในสถานีตำรวจ หลินซุนเจียวก็เห็น
ผู้ชายที่หึ่งเนื้อตัวเต็มไปด้วยคราบโคลน ทั้งสกปรกและ
ดูไม่เรียบร้อยนั่งอยู่ตรงมุมห้อง

6 สารวัตรช้อนคม 1

สายตาเราร้อนของเขาจับจ้องอยู่ที่เธอไม่ปล่อยเหมือนสัตว์ป่าเห็นเหยื่อที่งดงามที่สุด

หญิงสาวชินกับการเป็นที่จับตามองของผู้ชายอยู่แล้ว แต่เธอไม่เคยเจอผู้ชายคนไหนที่มองเธออย่างจาบจ้วงราวกับต้องการใช้สายตาเปลื้องผ้าเธอแบบนี้มาก่อน

เธอเซิดคางพลางเหลือบมองเขาด้วยสีหน้าเย็นชา แต่ผู้ชายคนนั้นกลับไม่ยี่หระ แถมยังยิ้มให้เธออย่างสบายอารมณ์ ทำให้คราบโคลนที่แห้งกรังหลุดร่วงตามการขยับไหวของกล้ามเนื้อบนใบหน้าคล้ำ

คิ้วโก่งบางเล็กขึ้นพินิจพิจารณาชายแปลกหน้าที่ไร้มารยาทคนนี้

เขามีรูปร่างสูงใหญ่บึกบึนดูแข็งแกร่ง กล้ามเนื้อแขนที่เห็นอย่างเด่นชัดแสดงให้เห็นว่าเขาออกกำลังกายมาเป็นเวลานาน ทั้งยังตากแดดจนผิวดำคล้ำ

ร่างกายเขาเต็มไปด้วยคราบโคลนสกปรกมอมแมมเหมือนเพิ่งลงไปพัดกับหมีใหญ่ในบ่อโคลนมาสามร้อยตลบ

พื้นสถานีตำรวจที่เดิมทีสะอาดสะอ้านบัดนี้เต็มไปด้วยรอยเท้าเบื้อนโคลน แม้แต่เก้าอี้ก็เบื้อนโคลนไปหมด แต่เขากลับยัดขานั่งอยู่บนเก้าอี้ด้วยท่าที่สบายๆ

"ผู้ชายคนนั้นเป็นใคร" ชุนเจียวถามพลางหรีดตา
รองสารวัตรเงยหน้าขึ้นมองและตอบ "อ้อ เขามา

เดียนซิน 7

ลงบันทึกรับ"

"เป็นผู้ต้องสงสัยเหรอ" เฮอะ เธอรู้สึกตั้งแต่แวบแรก
ที่เห็นแล้วว่าหมอนี้ต้องไม่ใช่คนดี! แค่แวตตาที่เขามองเธอ
ก็แทบจะเป็นการก่อความผิดอยู่แล้ว!

แต่ร่องสารวัตรกลับส่ายหน้า

"เมื่อเช้ารถบรรทุกของบ้านตาหวังไปถล่มห้องนา
โซคดีที่เขายื่นมือเข้าช่วยเหลือ เขาโทรแจ้งความก่อนและ
ใช้มือเปล่าไล่ประตูลูกที่บิดเบี้ยวช่วยคนขับที่กระดุก
มือขวาหักออกมา" ร่องสารวัตรเล่าวีรกรรมอันยิ่งใหญ่ของ
ชายผู้นี้ให้ฟังด้วยน้ำเสียงชื่นชม

ซุนเจียวยังคงไม่เชื่อ

"คุณแน่ใจหรือว่าไม่มีรูปเขาในหนังสือพิมพ์ที่ลงรูป
นักโทษตามจับ"

"น่าจะไม่มีครับ"

"น่าจะ?" เธอถาม "แค่น่าจะ ไม่ใช่แน่ใจ"

"เอ่อ ผมลองเช็คตอนนี้เลยก็ได้"

ชายหนุ่มที่นั่งอยู่มุมห้องเผยยิ้มบางๆ เมื่อได้ยิน
ข้อสงสัยของเธอ

ความจริงคราบโคลนที่เปื้อนเต็มหน้าทำให้มองเห็น
เครื่องหน้าเขาได้ไม่ชัดเจน มีเพียงดวงตาที่ทอประกาย
เจิดจ้าดูเด่นสะดุดตา

8 สารวัตรช่อนคม 1

ไม่รู้ทำไมสายตาที่เขามองมาถึงทำให้เธออึดอัดไป
ทั้งตัว

ซุนเจียวพยายามไม่แสดงอาการให้เห็นว่าเรามี
อิทธิพลต่อเธอ เธอรักษาสีหน้าเย็นชาและจงใจหันไปทาง
อื่น แต่นาฬิกาบนผนังก็ทำให้นึกขึ้นได้ว่าจุดประสงค์ของ
การมาที่นี่คือการอาละวาดเอาผิด

"สารวัตรล่ะ"

"หา?"

"สา-ระ-วัตร!" เธอย้ำซ้ำๆ ทั้งน้ำเสียงและสีหน้าล้วน
บ่งบอกความไม่พอใจอย่างยิ่งยวดที่ถูกปล่อยให้รอแก้
"สารวัตรใหม่ที่เพิ่งไปรายงานตัวที่ทำงานฉันเมื่อหนึ่งชั่วโมง
ครึ่งก่อนหน้านี้ ตอนนี้อยู่ที่ไหน"

รองสารวัตรที่ถูกเธอคาดคั้นถึงกับเหงื่อแตกพลั๊ก
"คือว่าเขา...เขา..."

"เขาทำไม"

"ยังมาไม่ถึงครับ"

เพิ่งทำงานวันแรก หมอนั่นก็กล้ามาสายแล้วเธอ
ซุนเจียวใช้นิ้วเรียวยาวเสกยันหน้าผากอีกฝ่ายพร้อมกับ
นับหนึ่งถึงสิบในใจ ก่อนจะพุดด้วยน้ำเสียงนิ่งๆ อย่าง
อดทนอดกลั้นเป็นที่สุด "โทรศัพท์หาเขา"

"โทรแล้วครับ" รองสารวัตรตอบ "ไม่มีคนรับทั้ง

เดียนซิน 9

โทรศัพท์บ้านและโทรศัพท์มือถือ"

"โทรอีกครั้ง"

รองสารวัตรพยักหน้าและหยิบโทรศัพท์ที่ขึ้นมาจากด
เบอร์บ้านจากสมุดโทรศัพท์

ขุนเจียวผู้ใจร้อนมาแต่ไหนแต่ไรทนรอไม่ไหว จึง
หยิบโทรศัพท์มือถือที่ประดับคริสตัลสีชมพูของตัวเองขึ้น
มาและใช้ปลายนิ้วขานเนียนที่ได้รับการบำรุงรักษาเป็น
อย่างดีจิ้มเบอร์มือถือของสารวัตรที่มาสาย ก่อนจะเอา
โทรศัพท์มือถือแนบหู

ติดแล้ว

ตู้ดๆๆ ตู้ดๆๆ

หูข้างซ้ายของเธอได้ยินเสียงที่ดังเป็นจังหวะ ส่วน
หูข้างขวาก็ได้ยินเสียงโทรศัพท์บาดหูที่ดังขึ้นครั้งแล้ว
ครั้งเล่ากลับไปมา

เสียงโทรศัพท์ดังมาจากมุมห้อง

ตู้ดๆๆ

เสียงในมือถือของเธอกำลังดัง

ตู้ดๆๆ

เสียงนอกมือถือดังตามมาแว่วๆ

เธอเงยหน้าหันมองไปที่ต้นเสียงและเห็นชายหนุ่ม
ที่เต็มไปด้วยคราบโคลนค่อยๆ ลุกขึ้นยืน เขาหยิบ

10 สารวัตรชื่อนคม 1

โทรศัพท์มือถือออกมาจากกระเป๋าทางเกง บัดโคลนออก
และกดปุ่มรับสาย

เขาเอาโทรศัพท์มือถือถือแนบหูแล้วฉีกยิ้มให้เธอ

"ฮัลโหล"

หูข้างซ้ายและข้างขวาของชุนเจียวได้ยินเสียงเขา
พร้อมกัน

เธอตกใจตัวแข็งทื่อ ปากเผยออกเล็กน้อย แต่
ไม่มีเสียงเล็ดลอดออกมา หญิงสาวได้แต่มองเขาเดินตรง
เข้ามาหยุดตรงหน้าเธอ

เขาก็มหันหลังมาไถ่ล้อก่อนจะเอ่ยทักทายอย่าง
อารมณ์ดี

"สวัสดีครับ"

บทที่ ๖

ฟ้าเพ็งสว่าง

แทบจะในวินาทีที่แสงอาทิตย์ส่องทะลุผ้าม่านเข้ามา
ในห้อง ชุนเจียวก็ตื่น

หญิงสาวพลิกตัวลุกขึ้นนั่งและบิดขี้เกียจที่ขอบเตียง
อย่างสบายตัว เธอหยิบรีโมตทีวีที่หัวเตียงมากดเปิดทีวี
จากนั้นค่อยสอดผ้าเท้าขาวเนียนเข้าไปในรองเท้าสลิปเปอร์
ผ้าแพรและเอื่อยย่างไปบนพื้นไม้มุ่งสู่ห้องน้ำขณะที่หูฟัง
เสียงจากทีวีไปด้วย

"วานนี้ตลาดหุ้นลอนดอนปรับลด 20.77 จุด หรือ
คิดเป็น 0.44% โดยปิดตลาดอยู่ที่ 4721.7 จุด"

ชุดนอนผ้าแพรสีงาช้างร่วงลงบนพื้นหน้าประตูห้องน้ำ
เนื้อผ้านุ่มนิ่มแลดูเหมือนก้อนครีม

12 สารวัตรชื่อนคม 1

"ตลาดหุ้นแฟรงก์เฟิร์ต ดัชนี DAX ปิดตลาดอยู่ที่ 3981.34 จุด ปรับลด 38.23 จุด หรือคิดเป็น 0.96%"
ทางแกงในลายลูกไม้ดังงามถูกโยนใส่ตะกร้าผ้า
สำหรับซัก

"ตลาดหุ้นปารีส ดัชนี CAC40 ปิดตลาดอยู่ที่ 3573
จุด ปรับลด 7.15 จุด หรือคิดเป็น 0.2%"

ผู้รายงานข่าวในที่วีรายนสภาวะตลาดหุ้นที่สำคัญ
ทุกประเภททั่วโลกขณะที่ขุนเจียวซึ่งเปลือยทั้งร่างเดินมา
อยู่ใต้ฝักบัวและเปิดน้ำที่เย็นเฉียบอาบอย่างสะใจจนกระทั่ง
ไม่เหลือความง่วงงุน

นี่เป็นนิสัยที่เธอเคยชินตลอดหลายปีที่ผ่านมา ไม่ว่าจะ
จะเป็นฤดูหนาวหรือฤดูร้อน พอตื่นนอนแล้วสิ่งแรกที่ทำ
คือการกระตุ้นร่างกายด้วยน้ำเย็นจัด

น้ำเย็นที่ใสสะอาดทำให้ผิวเธอตึงกระชับและทำให้
สมองเธอปลอดโปร่งแจ่มใสแต่เช้า ทั้งยังช่วยให้ร่างกาย
สดชื่นกระปรี้กระเปร่าและอยู่ในภาวะพร้อมรบในชั่วเวลา
สั้นๆ

เธอเป็นผู้ที่ชอบการแข่งขันมาตั้งแต่เด็ก

และโชคดีที่เธอไม่เพียงมีสมองที่ฉลาดปราดเปรื่อง
แต่ยังมีพลังในการขับเคลื่อนให้ลงมือทำสิ่งต่างๆ สูง ซึ่ง
นั่นทำให้เธอสามารถเอาชนะคู่แข่งคู่ต่อสู้ได้เสมอหากต้องการ

เตียนชิน 13

ซุนเจียวบิดหน้าจากผักบัวและดิ่งผ้าขนหนูผืนหนามา เช็ดหยดน้ำที่เกาะอยู่บนร่างกาย ก่อนจะใช้ผ้าขนหนูอีก ผืนห่อผมที่มีน้ำหยดต้งๆ

หลังการอาบน้ำอย่างรวดเร็วเสร็จสิ้น เธอเปิดตู้กันน้ำ และดิ่งเก้าอี้หุ่หรานั่งสบายออกมาจากใต้เคาน์เตอร์หินอ่อน หญิงสาวนั่งลงหน้ากระจกและเปิดตู้กันน้ำอีกใบ

ในตู้เติมไปด้วยผลิตภัณฑ์บำรุงผิวนานาชาติ

แต่เธอกลับเลือกหยิบเพียงโทนเนอร์หนึ่งขวดกับ ครีมนึ่งกระปุกออกมาจากกองทัพอวดและกระปุก จำนวนนับไม่ถ้วน

ทั้งโทนเนอร์และครีมล้วนเจือกลิ่นหอมหวานของ กุหลาบ แม้แต่บรรจุภัณฑ์ก็พิถีพิถันในรายละเอียด บน ขวดแก้วมีรูปดอกกุหลาบสีสดดงามที่ดูประณีตสูงส่ง ใครเห็นแล้วเป็นต้องถูกใจ

ซุนเจียวบำรุงผิวหน้าตามขั้นตอนอย่างละเอียด เธอ ตบโทนเนอร์ลงบนใบหน้าเบาๆ แถมยังเทโทนเนอร์ลงบน แผ่นสำลีและเช็ดไปทั่วทุกตารางนิ้วบนร่างกาย จากนั้นเท ครีมนลงบนฝ่ามือและนวดเบาๆ จนเนื้อครีมอุ่น

นอกห้องน้ำมีเสียงจากทีวีดังเข้ามาอย่างต่อเนื่อง

"เนื่องจากได้รับผลกระทบจากตลาดหุ้นหลักใน ยุโรปทำให้ดัชนีหุ้นหลักสามตัวของสหรัฐอเมริกาปรับลด

14 สารวัตรช้อนคม 1

ลงเล็กน้อย โดยดัชนีดาวโจนส์ปิดตลาดอยู่ที่ 2922.73 จุด ดัชนี S&P 500 และดัชนี NASDAQ..."

เธอใช้ครีมนวดไบบีน้าและลำตัวขณะฟังความผันผวนของตลาดหุ้นทั่วโลก

เกมการเงินที่น่าตื่นเต้นเป็นสนามรบที่ถูกกฎหมาย ในระบอบทุนนิยม การแข่งขันทุกประเภทในเกมดังกล่าว ถูกยกระดับเป็นการห้าห้ากัน หลายปีที่เดียวที่เธอลุ่มหลงในเกมการเงิน ความสุขสูงสุดคือการได้เห็นเงินทุนเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อยๆ จนมีมูลค่ามหาศาลจากการเล่นหุ้นของเธอ

แม้บัดนี้เธอจะออกจากวงการนั้นมาแล้ว แต่ยังมี ความเคยชินเดิมๆ โดยการทำตัวเป็นพองน้ำซึมซับข้อมูล จำนวนมหาศาลในแต่ละวัน

หลังเสร็จการบำรุงผิวพรรณ เธอพิจารณาผิวหน้า และผิวกายทั่วตัวอย่างละเอียดผ่านเงาสะท้อนของกระจก

ผิวกระจ่างใสดูเนียนละเอียดและนุ่มลื่น ทั้งยังแผ่กลิ่นกุหลาบเข้ายวน ผิวของเธอเนียนขาวปราศจากริ้วรอย ไม่ว่าจะด้วยความยืดหยุ่น ความกระจ่างใส ความแวววาว หรือความชุ่มชื้นล้วนอยู่ในระดับเพอร์เฟกต์

"ดีมาก" เธอพิมพ์อย่างพึงพอใจ ก่อนจะเดินออกจากห้องน้ำและเปิดคอมพิวเตอร์อย่างไม่รีบร้อน จากนั้น

เตียนชิน 15

เคาะคีย์บอร์ดเขียนบทความสั้นๆ อย่างรวดเร็วแล้วส่งออกไปทางอินเทอร์เน็ต

โทรศัพท์มือถือประดับคริสตัลสีชมพูที่วางอยู่บนโต๊ะคอมพิวเตอร์ส่งเสียงใสกังวานแทบจะในเวลาเดียวกับที่ส่งออกไป

ติ๊ดๆๆ ติ๊ดๆๆ

ซุนเจียวหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมากดปิดฟังก์ชันนาฬิกาปลุก เวลาบนหน้าจอเท่ากับเวลาที่ตั้งไว้ในทุกๆ วัน ไม่ขาดไม่เกินแม้แต่วันทีเดียว

เจ็ดนาฬิกาสามสิบนาที

เธอเดินไปหยุดอยู่หน้าตู้เสื้อผ้า ฉีกถุงพลาสติกที่ร้านซักรีดใช้ห่อเสื้อผ้าออกและหยิบชุดกระโปรงทรงใส่สบายที่ถูกรีดจนเนียบออกมาสวมใส่ จากนั้นคว้ากระเป๋าแบรנדเนมที่เข้าชุดกับเสื้อผ้าที่สวมใส่ก่อนจะเดินออกจากห้องนอนลงไปชั้นล่างอย่างสุขุมมั่นคง

ห้องรับแขกกว้างเปล่า

แต่ที่ห้องอาหารกลับคึกคักไม่น้อย แม่ยุ่งกับการเดินเข้าเดินออกห้องครัวเพื่อเตรียมอาหารเช้า ส่วนพ่อรับประทานอาหารเช้าเสร็จแล้ว แต่ยังคงอยู่ที่โต๊ะและกำลังกางหนังสือพิมพ์อ่านอย่างละเอียด

บนโต๊ะไม้หนาหนักมีนมสดเหยือกใหญ่ ไข่ดาวหนึ่ง

16 สารวัตรชื่อนคม 1

จาน แยมขึ้นหนาที่ผ่านการทอดจนส่งกลิ่นหอมฉุย รวม
ทั้งซามแก้วใบใหญ่ที่บรรจุสลัดผักและผลไม้

ผักกาดหอมเขียวสด แอปเปิ้ลหอมหวาน แชมด้วย
ลึบปะรดสีเหลืองและลูกเกดสีดำประปราย ทำให้สีสดดูน่า
รับประทานยิ่งขึ้น สลัดซามนี้ปรุงรสด้วยน้ำมันมะกอกและ
น้ำที่หมักจากโรสแมรี่ จึงให้รสชาติที่สดชื่นและไม่เลี่ยน

"ข้าราชการจะไปทำงานสายไม่ได้"

ทันทีที่เธอเดินมาข้างโต๊ะ พ่อที่อยู่หลังหนังสือพิมพ์
ก็เอ่ยเตือน

"หนูทราบค่ะ"

ซุนเจียวพูดพลางหยิบที่คีบสลัดและโجمตีสลัดผัก
ผลไม้ก่อนเป็นอย่างแรก ไม่นานเธอก็คีบสลัดนำรับประทาน
ได้จานโต

พ่ออ่านหนังสือพิมพ์ต่อ แต่แม่กลับเดินเข้ามาหนีบ
ไข่ดาวหนึ่งฟองและแยมขึ้นที่หนาที่สุดมาวางตรงหน้าเธอ
เพราะไม่พอใจที่เธอเลือกกินแต่สลัดโดยไม่สนใจอาหาร
ชนิดอื่น

"ลูกอย่ากินสลัดอย่างเดียวสิ คนนะจะไม่ใช้แพะกิน
พืชอย่างเดียวถึงอยู่ได้ ลูกต้องกินให้มากหน่อยจะได้มี
แรงทำงาน"

"ค่ะ"

เตียนชิน 17

เธอขานรับ แต่ยังคงหนีบสลัดใส่จานอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งเกิดภูเขาคึกในจาน เธอตั้งเก้าอ้อออกและนั่งลง เพื่อไม่ให้ความชุ่มเทของแม่ต้องสูญเปล่า จากนั้นหญิงสาว ก็ลงมือกับไข่ดาวและแฮมก่อน

แม่ของเธอเป็นแม่บ้านเต็มตัว ฝีมือการทำอาหาร จึงเป็นเลิศไม่แพ้เซฟตามร้านอาหารดัง แต่จุดหนึ่งที่แม่ ชนะเซฟตามร้านอาหารได้อย่างสมบูรณ์คือแม่รู้เสมอว่าเธอ ชอบหรือไม่ชอบกินอะไร

ไข่ดาวตรงหน้าทอดสุกกำลังดี ไข่ขาวนิ่มและไม่มีส่วนที่ไหม้กรอบเป็นสีเหลือง ส่วนไข่แดงนูนขึ้นมาเป็น สัญลักษณ์แสดงความสดใหม่

ปลายส้อมค่อยๆ จิ้มลงไป ทำให้ไข่แดงร้อนกรุ๋น ไหลทะลักออกมา

อา มีความสุขเหลือเกิน!

ซุนเจียวูทานในใจ

ไข่ดาวต้องทอดแบบนี้ถึงจะอร่อย

เธอกินอาหารเข้าอย่างพึงพอใจ ลิ้มรสอร่อยของ ไข่ดาวที่สดใหม่กับแฮมเนื้อนุ่ม แต่เพิ่งจะกินสองอย่างนี้ หมด พอก็เอ๋ยปากอีกครั้ง

"ข้าราชการจะไปทำงานสายไม่ได้"

พ่อลดหนังสือพิมพ์ลงเล็กน้อย ชอบหนังสือพิมพ์

18 สารวัตรชื่อนคม 1

จึงปรากฏใบหน้าเขาครึ่งหนึ่ง แวตตาเข้มงวดจริงจ้งหลัง
เลนส์แว่นเหลือบมองนาฬิกาบนผนัง ก่อนจะเบนสายตา
กลับมาจ้องบุตรสาวอีกครั้ง

"หนูไม่มีทางสายหรือ" ชุนเจียวพูด

แม่ปากจะพูดอย่างเด็ดเดี่ยว แต่ใบหน้ากลับแหงน
มองนาฬิกาบนผนังด้วย

โอ๊ะโอ สายไปหน่อยจริงๆ ด้วย!

มือซ้ายของชุนเจียวถือจานสลัด มือขวาถือแก้วนม
เธออาศัยจังหวะที่แม่ไม่ทันสังเกตลุกขึ้นไปเทสลัดทั้งจาน
กับนมสดลงในเครื่องปั่นน้ำผลไม้ที่อยู่บนโต๊ะอีกตัว จากนั้น
ก็กดสวิทช์เปิดเครื่อง

ครืด...

ไม่เสียทีที่เป็นเครื่องราคาแพงที่ผู้เชี่ยวชาญด้านการ
บริโภคอาหารออร์แกนิกแนะนำ เพราะผักและผลไม้
ทั้งหมดเปลี่ยนเป็นน้ำผักและผลไม้สีเขียวอ่อนผสมน้ำนม
ในเวลาอันรวดเร็ว

พอได้ยินเสียงการทำงานของเครื่องปั่นน้ำผลไม้ แม่
ที่เดิมกำลังปรุงเนื้อวัวตุ๋นน้ำแดงสำหรับกินเป็นมื้อกลางวัน
อยู่ที่เคาน์เตอร์เตรียมอาหารด้านข้างก็หันหน้ามาดูพร้อม
กับทัฟฟี่ที่ยังถืออยู่ในมือ ครั้นเห็นของเหลวสีเขียวอ่อน
ก็ส่งเสียงร้องอย่างตื่นตกใจทันที

เตียนชิน 19

"ซุนเจียว ลูกทำอะไรนะ"

"คั้นน้ำผลไม้ค่ะ"

อาศัยจังหวะที่แม่ยังตั้งหลักไม่ทัน ซุนเจียวรีบเดินเข้าไปในครัว หากกระทิกเก็บอุณหภูมิที่เพิ่งล้างเสร็จ จากนั้นก็วิ่งตืดๆ กลับมาที่ห้องอาหารและเทของเหลวจากเครื่องปั่นน้ำผลไม้ใส่ลงในกระทิก

"น้ำผลไม้? นั่นคือน้ำผลไม้เหรอ" ของเหลวในกระทิกนั้นทำเอาแม่ของเธอตกใจหน้าซีดและถามย้าคำเดิมอย่างไม่อยากเชื่อ "น้ำผลไม้? น้ำผลไม้?"

ซุนเจียวยิ้มหวานหยาดยิ้ม เธอเดินมาหยุดอยู่ข้างๆ และหอมแก้มทั้งสองข้างของผู้เป็นแม่ดังจ๊วบๆ

"หนูไปก่อนนะคะ น้ำผลไม้ที่หนูเอาไปกินระหว่างทางด้วย Bye!"

พอพูดจบเธอก็หิ้วกระเป๋าแบรנדเนมและคว่ำกระทิกเดินออกจากบ้าน

"ซุนเจียว เตี้ยวก่อน!"

"หนูจะสายแล้วค่ะ!"

"แต่ว่าซุนเจียว กระทิกในมือลูก..."

"ไปก่อนนะคะแม่!"

ปัง!

ประตูใหญ่ถูกปิดลง

20 สารวัตรชื่อนคม 1

ครั้นเห็นลูกสาวหนีไปอย่างรวดเร็ว พริบตาเดียว ก็ไม่เห็นเงา ทำให้เธอไม่ทันแยงกระตักบรรจู่ ‘ของเหลว ที่มีที่มาไม่แน่ชัด’ กลับคืนมา นายผู้หญิงของบ้านสกุล หลินจึงได้แต่ขมวดคิ้วมุ่นพลงกวดแก่วงทัพพิ์ในมือและ หันไปต่อว่าสามี

"ดูสิ คุณจะแรงอะไรกันนักหนา ทำให้ลูกไม่มีแม่แต่ เวลาจะนั่งกินข้าวกินปลาดี ๆ ลักมือ คุณเห็นมัยว่าไอ้ที่ ถืออยู่ในมือลูกมันคือน้ำบ๊าะอะไร"

นายผู้ชายของบ้านสกุลหลินดูไม่เดือดร้อนสักนิด เขาเลื่อนหนังสือพิมพ์กลับมาที่ระดับสายตาสวยงสุขุมและ ย้ำอีกครั้งโดยไม่เงยหน้ามองภรรยาด้วยซ้ำ

"ข้าราชการจะไปทำงานสายไม่ได้" เขายืนยันคำเดิม ก่อนเกษียณอายุเขาเป็นครูใหญ่โรงเรียนประถม รับราชการมาแล้วเป็นเวลาสามสิบห้าปี เขาเข้าสอนตาม ตารางสอนทุกวันและไม่เคยมีประวัติไปสายสักครั้ง จนกระทั่งในที่สุดก็เกษียณอายุอย่างมีเกียรติเมื่อสองปี ก่อนหลังจากปฏิบัติหน้าที่อย่างขยันขันแข็งมาตลอดอายุ การทำงาน

ที่ว่าเรื่องที่เขาให้ความสำคัญไม่ได้หมายความว่า ภรรยาจะให้ความสำคัญตามไปด้วย

หัวอกของคนเป็นแม่ย่อมต้องให้ความสำคัญกับ

เตียนชิน 21

สุขภาพของลูกเป็นอย่างแรก

ครั้นเห็นสามีไม่สะทกสะท้านและชี้แจงแม้กระทั่งจะเปลี่ยนคำพูด หลินหวังซุ่ยหมิ่นก็รู้สึกผิดหวัง ความโมโห ถาโถมเข้าในจิตใจ ทำให้เธอเหวี่ยงทัพพีในมือไปยังหนังสือพิมพ์ที่เกาะกระสายตาทันที

แควก!

หนังสือพิมพ์ขาดเป็นสองท่อนพร้อมเสียงที่ดังขึ้น "ไปสายไม่ได้? ฉันถามคุณหน่อยว่างานหรือสุขภาพของลูกสำคัญกว่ากัน" ดวงตาเรียวมนเหมือนเมล็ดอัลมอนต์ของเธอเบิกกว้างขณะจ้องผู้เป็นสามี

นายผู้ชายของบ้านสกุลหลินค่อยๆ เอามือดันแว่นสายตาวากกลับเข้าที่เดิม เขามองภรรยาที่แต่งงานกันมาเกือบสามสิบปีแล้วแต่ใบหน้าเธอยังคงดงาม จากนั้นก็ตอบด้วยน้ำเสียงเคร่งขรึมจริงจัง "สำคัญทั้งคู่"

เจ็ดนาฬิกาห้าสิบแปดนาที

รถสปอร์ตปอร์เช่สีแดงเปิดประทุนคันหนึ่งแล่นไปบนถนนดั่งฟิวทำลายความเงียบสงัดยามเช้า ระดับความเร็วในการขับเคลือนชวนหวาดเสียว สีแดงสดทำให้ตัวรถดูโดดเด่นภายใต้แสงอาทิตย์จนใครเห็นเป็นต้องเหลียวหลัง ชุนเจียวบังคับพวงมาลัยอย่างคล่องแคล่วขณะ

22 สารวัตรชื่อนคม 1

เปลี่ยนเกียร์ เธอขับรถเข้าไปในลานจอดรถโดยแทบจะพา
รถกระโดดข้ามระดับความสูงของถนนกับลานจอดรถที่
แตกต่างกันเกือบสี่สิบเซนติเมตร

รถสปอร์ตสี่ล้อไถลเข้าไปในช่องจอดอย่างน่าหวาดเสียว
ความเร็วที่หลงเหลืออยู่ทำให้ท้ายรถถูกเหวี่ยงเข้าไปใน
ช่องจอดด้วยทักษะที่เทียบชั้นได้กับนักแข่งรถ

เพียงพริบตาเดียวรถสปอร์ตก็จอดนิ่งอย่างเรียบร้อย
โดยไม่ทับเส้นขาวแม้แต่ขีดเดียว

จากนั้นประตูรถก็ถูกผลักเปิด เร็วขางามก้าว
ออกมา รองเท้าส้นสูงสีดำเดียวกับตัวรถย่ำลงบนพื้นซีเมนต์
สายรัดรองเท้าสีเงินรูปดอกไม้อันใหญ่สะท้อนแสงแดด
ระยิบระยับ

แว่นกันแดดสีชมพูใส่ขบแน่นให้ใบหน้าดงามของ
เธอยิ่งดูทันสมัย แขนเรียวยาวโผล่ออกมาจากเสื้อแขนกุด
สีฟ้าที่เผยส่วนหัวโค้งเหยี้ยววน กระดุมเม็ดที่สองซึ่งเบะ
ออกเผยให้เห็นผิวเนียนขาวไร้ไร

เธอสวมกระโปรงหนังสั้นอวดเรียวยาวให้ทุกคนเห็น
อย่างไม่หวงแหน เร็วขางายที่ขาวเนียนทำให้ผู้หญิงด้วย
กันอิจฉา ผู้ชายถึงขั้นหายใจลำบาก

ซุนเจียวคิดว่ากระเป๋าสตางค์และกระติกเก็บ
อุณภูมิออกมาจากรถสปอร์ตก่อนจะเดินตัดลานจอดรถ

เตียนชิน 23

มุ่งหน้าไปยังอาคารสำนักงานเทศบาล

ลานจอดรถแห่งนี้เป็นลานจอดรถร่วมสำหรับหน่วยงานราชการหลายแห่ง ดังนั้นตอนก่อสร้างจึงออกแบบให้มีพื้นที่จอดรถเยอะเพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงปัญหาที่จอดรถไม่พอในอนาคต

หน่วยงานราชการที่สำคัญในเมืองตั้งอยู่รอบๆ ลานจอดรถแห่งนี้

ด้านข้างลานจอดรถเป็นห้องน้ำสาธารณะ แม้รูปแบบการก่อสร้างจะโบราณไปหน่อย แต่คงความสะอาดสะอาดอยู่เสมอ

มองข้ามถนนสายหนึ่งไปจะเห็นอาคารสี่ชั้นที่ก่อด้วยกระเบื้องสีแดงเข้ม ที่นั่นคือสถานีตำรวจ ศูนย์กลางการปราบปรามการกระทำผิดและพิทักษ์สันติราษฎร์

ข้างสถานีตำรวจเป็นอาคารก่ออิฐสีแดงสองชั้นที่โครงสร้างภายนอกค่อนข้างเก่าแก่

บริเวณชั้นหนึ่งไม่มีประตูและหน้าต่าง แต่ภายในเต็มไปด้วยรถดับเพลิง รถขนอุปกรณ์ดับเพลิง รถขนน้ำ รถบันไดกู้ภัย และรถพยาบาลอีกหนึ่งคัน รถทุกคันจอดโดยหันหัวออกเพื่อให้สะดวกต่อการออกปฏิบัติภารกิจอย่างรวดเร็วยามเกิดเหตุร้าย

นี่คือหน่วยบรรเทาสาธารณภัยที่มีความพร้อมด้าน

24 สารวัตรชื่อนคม 1

อุปกรณ์และกำลังคนสูงสุดในเมืองบริเวณใกล้เคียงทั้งหมด ส่วนสำนักงานเทศบาลตั้งอยู่ข้างๆ หน่วยบรรเทาสาธารณภัย

รูปลักษณะภายนอกของอาคารสำนักงานเทศบาลไม่แตกต่างจากต่อนก่อนที่เธอจะเข้ารับตำแหน่งมากนัก อาคารสี่ชั้นติดกระเบื้องสีขาวภายนอก สิ่งต่างออกไปคือ เธอจะส่งคนมาทำความสะอาดเช็ดถูกระเบื้องทุกแผ่นในทุกๆ ไตรมาส ทำให้ภายนอกอาคารดูสว่างไสว ไม่มีคราบสกปรกของน้ำหรือตะไคร่เกาะให้เห็น

สนามหญ้ารอบๆ ถูกตัดแต่งอย่างเป็นระเบียบ สองฝั่งของประตูทางเข้ามีบอร์ดยักษ์ใหญ่ที่เต็มไปด้วยเรื่องประกาศและกิจกรรมของทางเทศบาลติดอยู่ มุมบนของเอกสารทุกแผ่นล้วนมีดอกกล้วยไม้แดงงามโดดเด่นปรากฏอยู่

ขุนเจียวเสนอให้เมืองแห่งนี้มีภาพที่ใช้เป็นตราสัญลักษณ์เช่นเดียวกับบริษัทขนาดใหญ่ที่มีโลโก้สินค้าของตัวเอง ทั้งนี้เพื่อสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในเมืองและช่วยด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์กับภายนอก

เนื่องจากเมืองแห่งนี้ขึ้นชื่อเรื่องดอกไม้สดและมีชื่อเสียงขจรขจายไปทั่วเรื่องเทคนิคการปลูกกล้วยไม้

เตียนชิน 25

ไม่นานเธอก็นำข้อเสนอแนะมาปฏิบัติโดยการค้นหาจิตรกรมือหนึ่งซึ่งอาศัยอยู่ในเมืองมาออกแบบตราสัญลักษณ์ประจำเมืองทั้งดงามและอบอุ้น

ไอเย็นปะทะใบหน้าทันทีที่เธอเดินเข้ามาในสำนักงานเทศบาล

ชั้นหนึ่งเป็นแผนกให้บริการประชาชนในเรื่องต่างๆ ทั้งฝ่ายทะเบียนราษฎร ฝ่ายงบประมาณ ฝ่ายงานเกษตรกรรม และฝ่ายบริการสังคม เนื่องจากเป็นเวลาเช้าประชาชนที่มาติดต่อจึงมีเพียงสองสามคน พอเห็นเธอปรากฏตัว ทุกคนต่างเข้ามาทักทายอย่างสนิทสนม ชุนเจียวยิ้มบางๆ ให้ทุกคน

"หวัดดีครับนายกฯ!" มีคนตะโกน

"สวัสดีค่ะ"

"กินข้าวหรือยังคะ"

"กินแล้วค่ะ" เธอโกหกด้วยความหวังดีก่อนจะมุ่งหน้าไปยังบันได

บันไดหินขัดอยู่ตรงกลางระหว่างห้องฝ่ายงานบุคคลและห้องประชุมสมาชิกสภาเทศบาล ชั้นสองเป็นฝ่ายธุรการและแผนกบัญชี ห้องทำงานของนายกเทศมนตรีอยู่ชั้นสาม ส่วนชั้นสี่เป็นห้องประชุมใหญ่และห้องเก็บเอกสาร

ห้องทำงานของนายกเทศมนตรีแบ่งเป็นสองส่วน

26 สารวัตรชื่อนคม 1

พอเข้าไปในห้องจะเห็นห้องผู้ช่วยตั้งอยู่ด้านซ้าย และขวา มีอุปกรณ์การทำงานสองชุดที่เหมือนกัน จัดเรียงในรูปแบบเดียวกัน แม้แต่ทรงผมสั้นบนใบหน้าหวานแต่ดูคล่องแคล่วของเลขาฯ ทั้งสองยังเหมือนกันเปี่ยม

"อรุณสวัสดิ์ค่ะ" หลีไต้หวันเอ่ยทัก

"แปดโมงตรง" หลีไคว่วไคว่วพูด

"ทันเวลาพอดี" หลีไต้หวันพูดอีก

"กะเวลาได้ตรงเป๊ะ ไม่สายค่ะ" หลีไคว่วไคว่วพูดตาม ทั้งสองผลัดกันพูดคนละคำ ฝ่าแฝดคู่นี้เข้ากันได้ดี เป็นปีเป็นขลุ่ย

"แน่นอน!" ชุนเจียวถอดแว่นกันแดดพลาจิกเล็กคิ้ว เรียวบาง "รีวิวกการใช้สินค้าวันนี้ฉันส่งมาให้แล้ว ได้รับหรือยัง" เธอทิ้งแว่นกันแดดลงในกระบะเป่าเบรนต์เนมโดยที่รองเท้าสั้นเข็มสีแดงไม่ได้หยุด แต่กลับเดินเข้าไปด้านในของห้อง

ตรงประตูทางเข้าเป็นชุดเก้าอี้โซฟาหนังสบาย แต่นอกจากบางโอกาสจะใช้รับแขกผู้ใหญ่ระดับสูงหรือพวกเศรษฐีที่มีแนวโน้มเข้ามาลงทุนในเมืองนี้แล้ว โซฟาชุดนั้นก็ไม่ได้ต่างจากของประดับตกแต่งสักเท่าไร

ส่วนโต๊ะตัวใหญ่ข้างตู้หนังสือคือสถานที่ที่เธอใช้ทำงานและอ่านเอกสาร แจกันบนโต๊ะจะมีดอกไม้สด

เตียนชิน 27

ประจำวันปักอยู่เสมอ

สองฝาแฝดเดินตามเข้ามา

"ได้รับรีวิวการใช้สินค้าแล้วและเผยแพร่ออกไปทางอินเทอร์เน็ตให้แล้วค่ะ" หลีโต้วได้รายงานขณะที่สายตากวาดมองสมุดบันทึกในมือพลางจดบันทึกอย่างรวดเร็ว "ยอดคลิกของเว็บไซต์ 'Sweet Love' ก่อนข้างคงที่หลังเพิ่มรีวิวการใช้สินค้าของนายกา ไปแล้วทำให้ในแต่ละวันมีคนเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์เพิ่มขึ้นเจ็ดพันครั้ง นอกจากนี้จำนวนผู้ถามคำถามเกี่ยวกับสินค้าก็เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด"

"แล้วยอดสั่งซื้อล่ะ" ชุนเจียวถามตรงประเด็น

"เพิ่มขึ้นยี่สิบเจ็ดเปอร์เซ็นต์ค่ะ"

นับว่าพอรับได้!

แต่ยังห่างไกลจากเป้าหมายความสำเร็จในใจเธออีกมาก

"คาดว่า การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อฯ ก่อนงานมหกรรมดอกไม้หนึ่งเดือนจะทำให้ยอดสั่งซื้อสูงขึ้นอีก" หลีโค้วโค้วพูด ในหัวมีตัวเลขและตารางแวบขึ้นมามากมาย "การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์และอินเทอร์เน็ตระหว่างงานมหกรรมน่าจะช่วยให้สินค้าเป็นที่รู้จักในหมู่นักบริโภคมากขึ้นและหนุนให้ยอดขายสูงขึ้น"

28 สารวัตรช่อนคม 1

ซุนเจียวพยักหน้าพลงนั่งลงบนเก้าอี้หนังสีดำตัวใหญ่หลังโต๊ะทำงาน

"โปสเตอร์โฆษณาของ 'Sweet Love' พิมพ์เสร็จหรือยัง"

"น่าจะเสร็จวันพฤหัสบดี"

"บอกให้โรงพิมพ์เร่งผลิตหน่อย พยายามให้เสร็จก่อนวันพฤหัสบดี" ซุนเจียวพูด "ถ้าโปสเตอร์เสร็จแล้วเอามาให้ฉันดูก่อนแล้วค่อยสั่งพิมพ์ล็อตใหญ่สำหรับกระจายให้สื่อฯ ต่างๆ" สื่อฯ พวกนั้นชื่นชมรสนิยมของเธอมาโดยตลอด

สองฝาแฝดพยักหน้าพร้อมกัน ก่อนจะเปิดตารางการทำงานในวันนี้

"บอสคะ งานช่วงเช้าคือการพาคณะมินนี่ ซ่งไปเยี่ยมชมโรงเรือนปลูกพืชของบ้านสกุลเซียงและแนะนำเทคนิคการขยายพันธุ์กุหลาบด้วยวิธีธรรมชาติ ตลอดจนถึงคำที่เกี่ยวข้อง"

เงาร่างของบุรุษผู้มีผิวคล้ำแวบเข้ามาในสมอของซุนเจียว เธอเงยหน้าขึ้นพลงหรือดวงตากุ้งามเล็กน้อย

"แล้วหมอนั่นล่ะ"

"แจ้เงาแล้วล่ะ"

ซุนเจียวหรีตาพิมพ์ "ทางที่ดีมาให้ตรงเวลา ำ ไม่งั้น

เตียนชิน 29

"ฉันถลกหนังเขาแน่!"

สองฝาแฝดมองหน้ากันและพยายามกลืนหัวเราะ

"ช่วงบ่ายเป็นการประชุมใหญ่ของสมาชิกสภาเทศบาล และการพบปะพูดคุยเพื่อส่งเสริมการลงทุนกับนายทุนสามราย นอกจากนี้ศาสตราจารย์หวังที่เป็นผู้รับผิดชอบตกแต่งสถานที่ในการจัดงานมหกรรมดอกไม้โทรศัพท์มาบอกว่ามีเรื่องจะปรึกษาบอสค่ะ"

"สภาเกษตรแจ้งว่าดอกทิวลิปที่ส่งมาจากฮอลแลนด์ต้องผ่านการกักกันเพื่อตรวจโรคทั้งหมดค่ะ ไม่งั้นจะไม่สามารถนำเข้ามาได้"

"ทั้งหมด?" ชุนเจียวถามอย่างไม่อยากเชื่อ

สองฝาแฝดตอบอย่างมั่นใจ "ทั้งหมดค่ะ"

"ทั้งล็อตมีสองแสนสามหมื่นดอกนะ! พวกเขาจะตรวจทั้งหมดเลยเหรอ"

"เอกสารของทางการระบุไว้อย่างนั้นค่ะ"

"พวกเขาที่กำลังคนเหรอ"

"ปัญหาไม่ได้อยู่ที่กำลังคน" หลี่ไคว่ไคว่ยิ้มพลางพูด "ค่าใช้จ่ายในการตรวจโรคต่างหากที่เป็นปัญหาใหญ่"

มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นอีกอย่างแล้ว!

ชุนเจียวแหงนหน้ามองเพดานพลาจสุดหายใจเข้าลึกๆ ก่อนจะปล่อยออกมา ค่าใช้จ่ายเป็นปัญหาที่แก้ยาก

30 สารวัตรช้อนคม 1

ที่สุด

แม้รายรับจากการขายบัตรเข้าชมงานจะเพียงพอสำหรับค่าตรวจโรคอย่างแน่นนอน แต่เธอชอบทำอะไรตรงไปตรงมา การดิงเงินจากส่วนนี้ไปโปะส่วนนั้นไม่ใช่นิสัยเธอเลย

"เงินเป็นสิ่งที่หาเพิ่มได้" เธอพูดอย่างเด็ดเดี่ยว "พวกเธอลองค้นหาดูว่ากิจกรรมครั้งนี้ของเราจะหาสปอนเซอร์เพิ่มได้หรือเปล่า"

สองฝาแฝดพยักหน้าอย่างพร้อมเพรียงพลางก้มหน้าจดยิกๆ ด้วยสีหน้าจริงจังที่เหมือนกันเปี้ยบ

"อีกเรื่องค่ะบอส คินนี่ลูกสาวของคุณสวี่ซึ่งเป็นตัวแทนของเขตเลือกตั้งที่หนึ่งจะแต่งงาน หลานของครูใหญ่วังครบเดือน ตัวแทนพื้นเจียง..."

ซุนเจียวทำมือเป็นเครื่องหมาย 'หยุด'

"ทั้งหมดก็ซง"

"หกซงค่ะ เป็นซงแดงทั้งหมด"

"เตรียมซงแดงไว้ให้ฉันด้วย" แม้จะยังไม่ได้เลือกว่าจะไปร่วมแสดงความยินดีในงานไหนบ้าง แต่อย่างไรก็ต้องมีของขวัญไปมอบให้

"รับทราบค่ะ"

"มีอะไรอีกไหม" ซุนเจียวถาม

เดือนจีน 31

หลี่ไต้่วไต้่วสายหน้า

"ไม่มีแล้วค่ะ ตารางงานวันนี้มีเท่านี้"

"นั่นสิคะ มากกว่านี้บอสก็ทำไม่หมด"

"ฉันทำโอทีได้"

สองฝาแฝดจี้กั๊มให้เธอพร้อมกัน

"วางใจได้ค่ะ พวกเรานับรวมเวลาโอทีของบอสไปด้วยแล้ว"

(ติดตามต่อได้ในฉบับเต็ม)